

IV.

По всичкитѣ почти клонове на нашето държавно и обществено устройство имаме ние лица въобще слабо още приготвени и специализирани,—но има клонове, за които се изискватъ лица исклучително специалисти, а ние тъкиви лица или никакви ги нѣмаме, или пъкъ малко. Тъкиви сѫ искусни офицери, телеграфисти, инженери, архитектори, доктори и учители за нѣкои по-специални предмети. Разбира се че изъ начало ние, щемъ не щемъ, ще трѣбва да си запълнимъ колко годѣ тие недостатъци съ *страни лица*. И тукъ настава въпросъ: какви лица, отъ кои народности? — *Руси* имаме въ военнийтъ клонъ, и можемъ да ги имаме достаточнно, — колкото за другитѣ по-горе означени клонове чини се, че нещо смогне сама Русия да ни помогне; и въ той случай обращамъ вниманието върху *Чехия* и *Хърватия*; тѣ излишествуватъ даже съ подобни сили, които вслѣдствие близината на нарѣчията ни, лесно могжатъ да изучатъ язика ни. А колкото за чувствата на тие народи, смѣя да кажж, че тѣ сѫ опоени отъ славянската мисль, че тѣ въ дѣното на сърдцата си поглеждатъ на Русия като на бѫдуща тѣхна избавителка отъ австро-маджарското иго, и че тѣ поздравяватъ възрождението на нашъ народъ като първа заря-предвѣстница на собственното имъ освобождение.

V.

Помянжхъ въ предната си бележка за страни лица, и трѣбва да кажа, че въ новийтъ ни животъ, който настава, ние ще виждаме, ще срѣщаме и ще имаме работа много съ тъкива страни лица, отъ всичкитѣ народи на Европа и тѣзи на Истокъ,— а особенно съ *Евреи*.

Истина е, че въ ново време, особено тута по Истокъ, мѣстнитѣ населенія посрещатъ въобще чужденцитѣ съ една сумнителностъ, недовѣrie и мяка на сърдцето. Това непроисхожда отъ недостатъкъ на гостолюбие или отъ дивотия, които качества, споредъ увѣренията на цѣлъ свѣтъ, у нашъ на-